

Дуть в редакцію листи

Пленники улицы мира

Обращаюсь к вам с просьбой о помощи ветераны Вооруженных Сил, проживающих в военном поселке закрытого типа Школьном Симферопольского района.

Положение стало критическим со вступлением в 1989 году в должность командира в/ч 14109 полковника Соловья, Став депутатом Верховного Совета Крыма и председателем комиссии по военным делам, он полностью установил порядок в поселке, созданным с отселением ветеранов.

Несмотря на выделение горисполкомом для этих целей в 1990 году жилья досталось людям, не нуждающимся в отселении, — командирам частей и их заместителям, рабочие места которых — в поселке Школьном.

В КОРОЛЕВСТВЕ КРИВЫХ ЗЕРКАЛ

О Бандеровцах и крымскотатарских фашистах, изменниках Родины, неутомимо твердят представители русскоязычного населения, подогривая общественное мнение.

Параллельно в Варшаве в 1935 году был создан Российский фашистский комитет во главе с председателем В. В. Вайцеховским. После оккупации Польши фашистами этот комитет занялся организацией воинских частей для борьбы с Красной Армией и партизанами.

В декабре 1942 года на собрании русских фашистов Вайцеховский представил немецкой армии «Нами создана пехотная бригада русского освобождения под непосредственным руководством немецкого командования».

ЗАПИТАННЯ ДО СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ

З гнівом сприйняв я постанову Верховної Ради Російської Федерації щодо статусу Севастополя, її можна розцінювати не інше як виклик, як оголошення Українській державі війни.

ВETERАНЫ ВОЙНЫ И ТРУДА — Б. И. САМСОНОВУ

Уважаемый Борис Иванович! Никогда реформы властных структур в Крыму проводить не надо. Нужно только укрепить и заставить работать уже существующие управления по существу.

Обратите внимание, что дела «автономии» Республики Крым, особенно курортно-договоризну, пустыни пляжи и санатории, баснословно цены на путевки — продаем воздух и воду, которые существуют независимо от наших усилий.

У ТОВАРИСТВІ «УКРАЇНА»

Відбулося закінчення презентації Кримського республіканського товариства «Україна», на яку йшлося про підготовку до мистецького фестивалю «Чумацький шлях».

Женого артиста України Назарія Яремчука. В концертній програмі, що відбулася на трьох стадіонах і на сценах сільських будинків культури, візьмуть участь мистецькі колективи — кримськотатарський ансамбль «Хайтарма», український Філармоні Надія Петренко та ін.

3 ПОГЛЯДУ МАЙБУТНЬОГО

Нотатки з виставки молодих художників

Художники, чий живописний діалог з мистецтвом Відродження, відродження Самвела Маляна, з особливістю захоплюють роботи Сергія Веренича, просячи Лавоу: «Дека Львову», «Літній», «Площа Ринок», «Арка вірменської церкви», «Успенський собор», «Церква усіх святих».

Кіа представлений трьома художниками. Всі три після закінчення архітектурного факультету Київського інженерно-будівельного інституту присвятили себе образотворчому мистецтву. Деякі роботи Олексія Шевчука і Сергія Веренича придбали приватні колекції і галереї Німеччини та Югославії.

Кіа хотіли назвати Тетяну Колесневу та Інету Матросову, чий картини виконані в техніці розпису по шовку. Як мистецький твір і водночас елемент інтер'єру сприймаються «Форми року» — «Зима», «Весна», «Літо» і «Осінь». Іх автор — Тетяна Колеснева. Такі ж чудесні, поетичні і «іранокі» і «вечір», «Неодознані», складні асоціації пробуджують роботи Інети Матросової «Чорне сонце», «Жар-птиця», «Пам'ять Дніпро».

Крізь призму часу

Тамара МАЛЕЦЬ.

ЧИТАЮЧИ «НЕІСТОВОГО» ВІССАРІОНА

За так званої зрушівської відлиги революційне доволі повне зібрання творів Віссаріона Белінського. Чувши, що критик був у Києві, захотів дізнатися про його враження від цього краю. І дізнався: «Вжехавши в кримські степи, ми уловили три новіше для нас нації: кримських татар, кримських верблюдів і кримських татар. Я думаю, що це різні види одного і того же роде, різні колони одного племені: так много общего в их физиономии. Если они говорят и не одним языком, то тем не менее, хорошо понимают друг друга».

«Я не посажу с собою за стол сапожника, не потому, что он не дворянин родом, не коллежский регистратор, а потому, что он свинья, скотина по своим грубым понятиям, привычкам и поступкам».

«Розглядаючи доробок того чи іншого українського письменника першої половини минулого століття, наша критика при будь-якій нагоді не збувала наголосити, що той перебував під благодатним впливом Белінського, хоч насправді чимало писав законодавця російської критики скіндалися самовпевненого дилетанта».

«Наприклад, про українську історію (1843 р.): «Історія Малоросії — це побачення река, впадаюча в більшу річку російської історії. Малоросіяні асєгда були племенем, а не народом, а не державою».

«Втім, першочинний неістового Віссаріона, а подумки сперечаєся з ним, а з тогочасними дослідниками його творчості, які не кожній сторінці своїх монографій відкривали нам, що він — великий демократ, себто народолюбця. Але ж ім відомі були янородольські заседи Белінського, висловлені в листі до свого родича Дмитра Іванова від 7 липня 1837 року: «Еще возмущал меня я тогда ваш общий семейный порок — запанчиванье обращение с черною (...) Я не посажу с собою за стол сапожника, не потому, что он не дворянин родом, не коллежский регистратор, а потому, что он свинья, скотина по своим грубым понятиям, привычкам и поступкам».

Олександрівка Красновардського району.

П. СУЩЕНКО.

Гавриил БОНДАРЕНКО, по порученню групи ветеранов войны и труда г. Алуста.

Працювати для повернення народу

27 липня в Симферопольському Будинку культури профспілок виконанням національного гімну і молебном. Із звітот про діяльність меджлісу після І сесії виступив його голова Мустафа Джамільєв з доповіддю про громадсько-політичну ситуацію в Криму і в Україні, про завдання кримських татар виступив заступник голови меджлісу Рабат Чубаров.

Курульт детально обговорив всі доповіді. В роботі сесії взяли участь та виступили представники численних громадсько-політичних організацій, партій і національно-культурних громад Криму, України, Російської Федерації, Сполучених Штатів Америки, Туреччини, Німеччини, країн СНД.

Наш кор.

На знімку: делегати другої сесії ІІ курульту кримськотатарського народу.

Фото Костянтина ДУДЧЕНКА.

На знімку: художник Олексій Шевчук, у залі виставки.

Фото Костянтина ДУДЧЕНКА.

